

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2015. szeptember 3.(*)

„Előzetes döntéshozatalra utalás – Védjegyek – A korábbi közösségi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló nemzeti védjegy lajtromozása – Az Európai Unióban jóhírnevet élvező közösségi védjegy – A jóhírnév földrajzi terjedelme”

A C-125/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Fővárosi Törvényszék (Magyarország) a Bírósághoz 2014. március 18-án érkezett, 2014. március 10-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Iron & Smith Kft.**

és

az **Unilever NV**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

tagjai: L. Bay Larsen (előadó) tanácselnök, K. Jürimäe, J. Malenovský, M. Safjan és A. Prechal bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: Illéssy I. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. február 4-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Iron & Smith Kft. képviseletében Krajnyák A. és Kovács N. ügyvédek,
- az Unilever NV képviseletében Lukácsi P. és Bozóki B. ügyvédek,
- a magyar kormány képviseletében Fehér M. és Ficsor M., meghatalmazotti minőségben,
- a dán kormány képviseletében C. Thorning, M. Wolff és M. Lyshøj, meghatalmazotti minőségben,
- a francia kormány képviseletében D. Colas, F-X. Bréchet és D. Segoin, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítőtje: S. Fiorentino avvocato dello Stato,
- az Egyesült Királyság Kormányának képviseletében J. Beeko, meghatalmazotti minőségben, segítőtje: N. Sanders barrister,

– az Európai Bizottság képviselőjében Béres B. és F. W. Bulst, meghatalmazotti minőségben, a főtanácsnok indítványának a 2015. március 24-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 299., 25. o.) 4. cikke (3) bekezdésének értelmezésére irányul.

2 E kérelmet az Iron & Smith Kft. (a továbbiakban: Iron & Smith) és az Unilever NV (a továbbiakban: Unilever) közötti peres eljárásban terjesztették elő, amelynek tárgya a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) azon határozatának megváltoztatása volt, amellyel ez utóbbi elutasította az Iron & Smith által benyújtott védjegy-bejelentési kérelmet.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.) 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az e rendeletben foglalt feltételeknek megfelelően és az e rendeletben meghatározott módon lajstromozott áruvédjegy vagy szolgáltatási védjegy a továbbiakban: közösségi védjegy.

(2) A közösségi védjegyoltalom egységes, és a Közösség egész területén azonos hatállyal rendelkezik: csak a Közösség egésze tekintetében lajstromozható, ruházható át vagy lehet róla lemondani, illetve képezheti megszűnést megállapító vagy törlést kimondó, illetve használatát tiltó határozat tárgyát. Ha e rendelet eltérően nem rendelkezik, ezt az elvet és jogkövetkezményeit kell alkalmazni.”

4 E rendelet 9. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében:

„(1) A közösségi védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

[...]

c) a közösségi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő árukhoz, illetve szolgáltatásokhoz nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, feltéve hogy a közösségi védjegy a Közösségben jó hírnevet [helyesen: jóhírnevet] élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a közösségi védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét [helyesen: jóhírnevét].”

5 Az említett rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Ha a jogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg a közösségi védjegy

tényleges használatát a Közösségben az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a közösségi védjegyoltalomra alkalmazni kell az e rendeletben meghatározott jogkövetkezményeket, kivéve ha a jogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.”

- 6 Ugyanezen rendelet 51. cikke, (1) bekezdésének a) pontjában, a következőképpen rendelkezik:

„A hivatalhoz (Belső Piaci Harmonizációs Hivatal [védjegyek és formatervezési minták] [OHIM]) benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján a közösségi védjegyoltalom megszűnését kell megállapítani, ha

- a) jogosult az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban a védjegy tényleges használatát a Közösségben megszakítás nélkül öt éven át elmulasztja, és a jogosult a használat elmaradását kellőképpen nem igazolja; [...]

- 7 A 2008/95 irányelv 4. cikkének szövege a következő:

„(1) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, illetve a védjegy törlésének van helye, ha [...]

- b) a megjelölést a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt a fogyasztók a korábbi védjeggyel összetéveszthetik; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában »korábbi védjegy«:

- a) a következőkben felsorolt minden olyan védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a védjegybejelentés bejelentési napja, – ha ennek helye van – figyelembe véve az igényelt elsőbbségek napját:

- i. közösségi védjegy;

[...]

(3) A megjelölés akkor sem részesülhet védjegyoltalomban, illetve a védjegy törlésének akkor is helye van, ha a megjelölés a (2) bekezdés szerinti korábbi közösségi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló és az érintett áruk, illetve szolgáltatások nem hasonlóak, feltéve, hogy a korábbi közösségi védjegy a Közösségben jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi közösségi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

[...]”

A magyar jog

- 8 A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 4. §-a (1) bekezdésének c) pontjából az következik, hogy annak alapján nem részesülhet védjegyoltalomban eltérő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében a belföldön jóhírnevet élvező korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló későbbi elsőbbségű megjelölés, ha annak használata a jó hírű védjegy megkülönböztető képességét vagy hírnevét sértené vagy tisztességtelenül kihasználná.

- 9 Az említett törvény 76/C. §-ának (2) bekezdése értelmében a 4. § (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában a 207/2009 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett, az Európai Unióban „jó hírnevet élvező”, korábbi közösségi védjegyet figyelembe kell venni.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 10 2012. április 13-án benyújtott kérelmével az Iron & Smith a „be impulsive” színes ábrás megjelölés nemzeti védjegyként történő lajstromozását kérte a Hivataltól. Az Unilever felszólalást nyújtott be e kérelemmel szemben. E tekintetben, többek között a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontjára figyelemmel, a korábbi – közösségi és nemzetközi – Impulse szóvédjegyeire hivatkozott.
- 11 Tekintettel arra, hogy e védjegyek magyarországi kiterjedt ismertségét az Unilever nem támasztotta alá, a nemzetközi védjegyek jó hírneve nem volt megállapítható. A felszólalás alátámasztásaként hivatkozott közösségi védjegy tekintetében azonban a Hivatal megállapította, hogy mivel az Unilever a szóban forgó védjeggyel ellátott termékeit az Egyesült Királyságban és Olaszországban népszerűsítette és nagy mennyiségben értékesítette, a közösségi védjegy jó hírneve az Unió jelentős része tekintetében bizonyított. Az ügy körülményeire tekintettel a Hivatal megállapította, hogy fennáll a veszélye annak, hogy e védjegy alapos ok nélküli használata a közösségi védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét tisztességtelenül kihasználja. A védjegyként lajstromoztatni kért ábrás megjelölés ugyanis felidézheti a szokásosan tájékozott fogyasztók képzetében az Unilever védjegyét.
- 12 A védjegybejelentést elutasító határozattal szemben az Iron & Smith megváltoztatási kérelmet terjesztett elő, amelyben főként azt kifogásolta, hogy a Hivatal pusztán az Unilever áruinak Egyesült Királyságban fennálló 5%-os és Olaszország területén megszerzett 0,2%-os piaci részesedése alapján bizonyítottan találta a közösségi védjegy jó hírnevét.
- 13 A Vt. 4. §-a (1) bekezdése c) pontjának és 76/C. §-a (2) bekezdésének, valamint a 207/2009 rendelet 9. cikke (1) bekezdése c) pontjának és a 2008/95 irányelv 4. cikke (3) bekezdésének vizsgálata során a kérdést előterjesztő bíróság arra a következtetésre jutott, hogy e rendelkezések nem nyújtanak támpontot ahhoz, hogy a közösségi védjegy jó hírnévének fennállása tekintetében az Unión belül milyen földrajzi terület fogadható el. Egyébként szerinte az a kérdés merül fel, hogy még ha fenn is áll az ilyen jó hírnév, elképzelhető-e, hogy amikor az ilyen védjegy az érintett tagállamban ismeretlen, a későbbi védjegy alapos ok nélküli használata nem sérthetné vagy nem használhatná ki tisztességtelenül a korábbi közösségi védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét.
- 14 E körülmények között a Fővárosi Törvényszék felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:
- „1) A közösségi védjegy jó hírnévének igazolásához a 2008/95 irányelv 4. cikke (3) bekezdésének értelmében elegendő lehet-e az egy tagállamban fennálló jó hírnév abban az esetben is, ha az annak alapján benyújtott felszólalással érintett nemzeti védjegybejelentést az adott tagállamtól eltérő országban tették?
- 2) A közösségi védjegy jó hírnévének vizsgálata során alkalmazott területi kritériumok körében alkalmazhatók-e a közösségi védjegy tényleges használata tekintetében a Bíróság által rögzített elvek?
- 3) Ha a korábbi közösségi védjegy jogosultja a nemzeti bejelentéssel érintett tagállamon kívüli – az Unió területének jelentős részét lefedő – országokban igazolja a közösségi védjegy

jóhírnevét, meg lehet-e ettől függetlenül követelni, hogy az érintett tagállam tekintetében is sikeres bizonyítást terjesszen elő?

- 4) Ha az előző kérdésre a válasz nemleges, a belső piac sajátosságait is szem előtt tartva, adódhat-e olyan eset, amikor az Unió jelentős részén intenzíven használt védjegy a releváns nemzeti fogyasztói körben ismeretlennek minősül, és ezáltal nem teljesül a 2008/95 irányelv 4. cikke (3) bekezdésében foglalt lajstromozást gátló ok fennállásához szükséges másik előfeltétel, azaz nem áll fenn a jóhírnév, illetve a megkülönböztető képesség sérelmének vagy tisztességtelen kihasználásának a veszélye; és ha igen, akkor milyen körülményeket kell igazolnia a közösségi védjegy jogosultjának ahhoz, hogy az említett előfeltétel teljesüljön?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első három kérdésről

- 15 Első három kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy olyan körülmények esetén, mint amelyek a jelen ügyben fennállnak, melyek az ahhoz szükséges feltételek, hogy valamely közösségi védjegy a 2008/95 irányelv 4. cikkének (3) bekezdése értelmében az Unióban jóhírnevet élvezőnek legyen tekinthető.
- 16 Hangsúlyozni kell, hogy a 2008/95 irányelv 4. cikkének (3) bekezdésében szereplő, „a Közösségben jóhírnevet élvez” kifejezésnek ugyanaz az értelme, mint a 207/2009 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének c) pontjában szereplő azonos kifejezésnek, amely megegyezik a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 9. cikke (1) bekezdésének c) pontjában szereplő kifejezéssel.
- 17 E tekintetben, a 40/94 rendelet 9. cikk (1) bekezdésének c) pontját illetően a Bíróság korábban már kimondta, hogy a „jóhírnév” fogalma azt feltételezi, hogy az érintett vásárlóközönség bizonyos mértékben ismeri a védjegyet, amelyet akkor kell elértnek tekinteni, ha a közösségi védjegyet az azzal jelölt árukkal vagy szolgáltatásokkal érintett vásárlóközönség jelentős része ismeri (lásd: PAGO International ítélet, C-301/07, EU:C:2009:611, 21. és 24. pont).
- 18 E feltétel vizsgálata során a nemzeti bíróságnak az ügy valamennyi releváns elemét figyelembe kell vennie, különösen a védjegy piaci részesedését, a védjegyhasználat intenzitását, földrajzi kiterjedtségét és tartamát, valamint a vállalkozás által a védjegy reklámozására fordított összegek nagyságát (PAGO International ítélet, C-301/07, EU:C:2009:611, 25. pont).
- 19 Területi szempontból a jóhírnévre vonatkozó feltétel akkor teljesül, ha a közösségi védjegy az Unió területének jelentős részében jóhírnevet élvez, e területrész pedig adott esetben akár egyetlen tagállam területének is megfelelhet (lásd ebben az értelemben: PAGO International ítélet, C-301/07, EU:C:2009:611, 27. és 29. pont).
- 20 Így, amikor valamely korábbi közösségi védjegy jóhírneve az Unió területének jelentős része – amely területrész adott esetben egybeeshet akár egyetlen tagállam területével is – tekintetében bizonyítást nyert, úgy kell tekinteni, hogy e védjegy a 2008/95 irányelv 4. cikkének (3) bekezdése értelmében véve „a[z Unióban] jóhírnevet élvez”, és nem követelhető meg e védjegy jogosultjától, hogy e jóhírnévre annak a tagállamnak a területe tekintetében bizonyítékot szolgáltatasson, ahol a felszólalással érintett nemzeti védjegybejelentést benyújtották.

- 21 Ami a közösségi védjegyek Unió területén történő tényleges használatának fennállására vonatkozó azon rendelkezéseket illeti, mint például a 207/2009 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése és 51. cikke, azok eltérő célt szolgálnak az Unióban jóhírnevet élvező védjegyek részére biztosított, szélesebb oltalomra vonatkozó olyan rendelkezések céljához képest, mint például többek között a rendelet 9. cikke (1) bekezdésének c) pontja (lásd ebben az értelemben: Leno Merken ítélet, C-149/11, EU:C:2012:816, 53. pont). Míg az utóbbi rendelkezés a közösségi védjegy lajstromozása szerinti áru- és szolgáltatási osztályokon túlmenő, kibővített védelem feltételeire vonatkozik, a 207/2009 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében és 51. cikkében szereplő „tényleges használat” kifejezés azt a használatra vonatkozó minimumkövetelményt jelenti, amelynek az oltalom érdekében valamennyi védjegynek meg kell felelnie.
- 22 Egyébként hangsúlyozni kell, hogy *a priori* lehetetlen meghatározni absztrakt módon, milyen területi kiterjedtséget kell megjelölni annak meghatározása végett, hogy az érintett közösségi védjegy használata tényleges-e, vagy sem (lásd: Leno Merken ítélet, C-149/11, EU:C:2012:816, 55. pont).
- 23 Ebből az következik, hogy a közösségi védjegy tényleges használatának fennállására vonatkozó rendelkezések, és különösen az ítélkezési gyakorlat által e tényleges használat megállapítása céljából felállított szempontok eltérnek az ilyen védjegy Unión belüli jóhírnévre vonatkozó rendelkezésektől és szempontoktól.
- 24 Következésképpen, az ítélkezési gyakorlat által a közösségi védjegy tényleges használatát illetően felállított szempontok, mint ilyenek, nem relevánsak a 2008/95 irányelv 4. cikke (3) bekezdése értelmében vett „jóhírnév” fennállásának megállapításánál.
- 25 Az előzőekben kifejtett megfontolások összességére tekintettel az első három kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2008/95 irányelv 4. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy amikor valamely korábbi közösségi védjegy jóhírneve az Unió területének jelentős része – amely területrészt adott esetben egybeeshet akár egyetlen tagállam területével is, és e tagállamnak nem kell feltétlenül azonosnak lennie azzal a tagállammal, amelyben a későbbi nemzeti védjegybejelentést benyújtották – tekintetében bizonyítást nyert, úgy kell tekinteni, hogy e védjegy a 2008/95 irányelv 4. cikkének (3) bekezdése értelmében véve „a[az Unióban] jóhírnevet élvez”. Az ítélkezési gyakorlat által a közösségi védjegy tényleges használatát illetően felállított szempontok, mint ilyenek, nem relevánsak az ezen irányelv 4. cikke (3) bekezdése értelmében vett „jóhírnév” fennállásának megállapításánál.

A negyedik kérdésről

- 26 Negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy milyen feltételek mellett kell alkalmazni a 2008/95 irányelv 4. cikkének (3) bekezdését olyan esetben, amikor a korábbi közösségi védjegy az Unió egy jelentős részében már jóhírnévre tett szert, de annak a tagállamnak az érintett közönsége tekintetében, ahol a felszólalással érintett későbbi nemzeti védjegybejelentést tették, nem tett szert jóhírnévre.
- 27 A 2008/95 irányelv 4. cikkének (3) bekezdése értelmében, ha a korábbi közösségi védjegy „a Közösségben jóhírnevet” élvez, és a közösségi védjegyhez hasonló, a közösségi védjegy árujegyzékébe tartozókhöz nem hasonló áruk és szolgáltatások tekintetében lajstromoztatni kívánt későbbi védjegy alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi közösségi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét, e későbbi védjegy nem részesülhet védjegyoltalomban.
- 28 Amikor az érintett közönség nem hozza egymással összefüggésbe a korábbi közösségi védjegyet és

a későbbi nemzeti védjegyet, vagyis nem állít fel közöttük kapcsolatot, akkor a 2008/95 irányelv 4. cikkének (3) bekezdésére tekintettel a későbbi védjegy használata nem alkalmas arra, hogy megsértse vagy tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét (lásd analógia útján: Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 30. és 31. pont).

- 29 Ezenfelül, feltételezve, hogy a korábbi közösségi védjegy ismeretlen annak a tagállamnak az érintett közönsége előtt, amelyben a későbbi nemzeti védjegyet bejelentették, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata, e nemzeti védjegy használata főszabály szerint nem sértheti vagy használhatja ki tisztességtelenül a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.
- 30 Viszont, még ha a korábbi közösségi védjegy azon tagállam érintett közönségének egy jelentős része előtt ismeretlen is, amelyben a későbbi nemzeti védjegyet bejelentették, nem zárható ki, hogy ez utóbbi közönség kereskedelmi szempontból nem elhanyagolható része ismeri az említett védjegyet, és kapcsolatot állít fel e védjegy és a későbbi nemzeti védjegy között.
- 31 Kétségtelen, hogy az ilyen kapcsolat fennállása, amelyet az adott ügy minden lényeges elemét figyelembe véve, átfogóan kell vizsgálni (lásd: Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 41. pont), önmagában nem elegendő ahhoz, hogy a 2008/95 irányelv 4. cikke (3) bekezdésében említett valamely sérelem fennállására lehessen következtetni (lásd analógia útján: Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 32. pont). Az e rendelkezésben bevezetett oltalomból való részesülés érdekében a korábbi közösségi védjegy jogosultjának bizonyítania kell, hogy a későbbi védjegy használata „sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy [jóhírnevét]”, és így bizonyítania kell vagy a védjegyének a 2008/95 irányelv 4. cikkének (3) bekezdése értelmében vett tényleges és aktuális sérelmét, vagy ennek hiányában az ilyen sérelem jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélyét. Ilyen esetben a későbbi védjegy jogosultjának feladata annak bizonyítása, hogy e védjegy használatának jogos indoka van (lásd analógia útján: Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 37. és 39. pont).
- 32 Az ütköző védjegyek közötti kapcsolat fennállásához hasonlóan a 2008/95 irányelv 4. cikke (3) bekezdésében meghatározott valamely sérelem fennállását vagy az ilyen sérelem jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélyét az adott ügy minden lényeges elemét figyelembe véve, átfogóan kell vizsgálni (lásd analógia útján: Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 68. pont).
- 33 E tekintetben többek között emlékeztetni kell arra, hogy minél erőteljesebben és közvetlenebbül idézi fel a későbbi védjegy a korábbi védjegyet, annál nagyobb annak a kockázata, hogy a későbbi védjegy aktuális vagy jövőbeli használata sérti vagy tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét (lásd: Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 67. pont).
- 34 A fenti megfontolások összességére figyelemmel a negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy amikor a korábbi közösségi védjegy az Unió egy jelentős részében már jóhírnévre tett szert, de annak a tagállamnak az érintett közönsége tekintetében, amelyben a felszólalással érintett későbbi nemzeti védjegybejelentést tették, nem tett szert jóhírnévre, a közösségi védjegy jogosultját megilleti a 2008/95 irányelv 4. cikkének (3) bekezdésében bevezetett oltalom, amennyiben bebizonyosodik, hogy e közönség kereskedelmi szempontból nem elhanyagolható része ismeri e védjegyet, kapcsolatot létesít e védjegy és a későbbi nemzeti védjegy között, továbbá az ügy valamennyi lényeges tényezőjét figyelembe véve fennáll a közösségi védjegy e rendelkezés értelmében vett sérelmének tényleges és aktuális veszélye, vagy ennek hiányában az ilyen sérelem jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélye.

A költségekről

- 35 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy amikor valamely korábbi közösségi védjegy jóhírneve az Európai Unió területének jelentős része – amely területrészt adott esetben egybeeshet akár egyetlen tagállam területével is, és e tagállamnak nem kell feltétlenül azonosnak lennie azzal a tagállammal, amelyben a későbbi nemzeti védjegybejelentést benyújtották – tekintetében bizonyítást nyert, úgy kell tekinteni, hogy e védjegy az Európai Unióban jóhírnevet élvez. Az ítélkezési gyakorlat által a közösségi védjegy tényleges használatát illetően felállított szempontok, mint ilyenek, nem relevánsak az ezen irányelv 4. cikke (3) bekezdése értelmében vett „jóhírnév” fennállásának megállapításánál.**
- 2) **Amikor a korábbi közösségi védjegy az Európai Unió egy jelentős részében már jóhírnévre tett szert, de annak a tagállamnak az érintett közönsége tekintetében, amelyben a felszólalással érintett későbbi nemzeti védjegybejelentést tették, nem tett szert jóhírnévre, a közösségi védjegy jogosultját megilletheti a 2008/95 irányelv 4. cikkének (3) bekezdésében bevezetett oltalom, amennyiben bebizonyosodik, hogy e közönség kereskedelmi szempontból nem elhanyagolható része ismeri e védjegyet, kapcsolatot létesít e védjegy és a későbbi nemzeti védjegy között, továbbá az ügy valamennyi lényeges tényezőjét figyelembe véve fennáll a közösségi védjegy e rendelkezés értelmében vett sérelmének tényleges és aktuális veszélye, vagy ennek hiányában az ilyen sérelem jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélye.**

Aláírások

* Az eljárás nyelve: magyar.